

tale med nogle af deres vælgere, med folk på vejen og på gaden, når de holder weekend og fri-dag, så ville man erfare, at der faktisk er mange positive tilkendegivelser om, at man efter et utal, jeg siger et utal, af år med socialdemokratisk ledelse, hvor skatterne både i kommuner, i amter og for den sags skyld også her i staten er steget år efter år, er utrolig lettet over, at skatternes himmelflugt er bragt til ophør.

Lad os tage amterne f.eks. Jeg husker, da mit amt, Vestsjællands Amt, havde en beskatningsprocent, jeg tror det var 8 eller 9, og nu er den oppe på 12 eller 12,4 ...

Formanden:

Nu skal vi tilbage på hovedsporet.

Poul Nødgaard (DF):

Ja, men jeg får jo nogle ret drøje hug her med hensyn til, at andre går ind for skattestop, og så er jeg også nødt til at svare på det skattestop.

Men jeg synes, at vi har lagt afstand til præcis den politik, som Socialdemokratiet har ført, ved at vi har støttet den nuværende regering i relation til bl.a. skattestoppet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 58 stemmer (V, DF og KF) mod 45 (S, SF, RV, EL og KRF).

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Tredje behandling af lovforslag nr. L 19: Forslag til lov om ændring af ophavsretsloven. (Gennemførelse af infosoc-direktivet, nye aftalicenser m.v.).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen). (Fremsat 2/10 2002. Første behandling 23/10 2002. Betænkning 21/11 2002. Anden behandling 28/11 2002. Tillægsbetænkning 4/12 2002. Ændringsforslag nr. 4 af 4/12 2002 uden for tillægsbetænkningen af Søren Søndergaard (EL)).

Der var stillet 3 ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Søren Søndergaard (EL).

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Louise Frevert (DF):

Dansk Folkeparti har opretholdt ændringsforslagene fra anden behandling, og vi vil gerne i det følgende argumentere for det.

Analoge værker er snart fortid. I løbet af få år vil musik, film, bøger, breve, tv, videooptagere og forstærkere, højtalere og mikrofoner være digitale. Allerede nu udvikles der metoder til kontrol af alle disse digitale teknologier. Derfor vil ændringerne til denne lov have konsekvenser for stort set al informationsudveksling i fremtiden.

Kl. 12.30

Den ophavsret, som loven giver ophavsmændene, kan løbe i over 100 år, og derfor skal vi have en lov, der holder mange år ud i fremtiden. Det nytter ikke at lave den om hvert tredje år, så er det ikke lidt hult? Eller er det, fordi ministeren i virkeligheden er usikker på, om loven vil holde, at man har valgt at have denne klausul for 3 år?

Lovforslaget handler mest om teknologi, og selv de folk, der er eksperter på området, finder konsekvenserne af forslaget fuldstændig uoverskuelige. Udvalget har f.eks. for nylig fået henvendelse fra to professorer fra Datalogisk Institut og Københavns Universitet. Fritz Henglein mener, at lovforslaget bevæger sig ind i et uoverskueligt morads af tekniske problemstillinger, og Eric Jul mener, at lovforslaget vil hæmme forskningen i Danmark unødigt. Han mener endvidere, at forslaget er problematisk, fordi det indskrænker ytringsfriheden, og fordi der ikke er tilstrækkelig hjemmel i EU-Traktaten til at begrænse konkurrencen.

Professor, dr. jur. Mads Bryde Andersen, ekspert i it-ret, gav på høringen den 13. november udtryk for, at området er meget teknisk komplekst; at det giver fortolkningsmæssige problemer, at lovforslaget antager, at døde ting kan have et formål; at det centrale begreb »effektiv teknisk foranstaltning« i lovforslaget er modsætningsfyldt, og at lovforslaget i det hele taget er fuldstændig uklart angående de tekniske foran-

staltninger. Hverken teknisk eller juridisk hænger det altså sammen, og politisk er det endnu værre, for hvad bliver konsekvenserne egentlig?

Virkningen af lovforslaget er, at ud over at visse handlinger bliver ulovlige, bliver også de værktøjer, der bruges til disse handlinger, ulovlige. Det giver en vis mening for værktøjer, der kun kan bruges til ulovlige handlinger, f.eks. håndvåben og uoriginale tv-dekoderkort, men når det gælder værktøjer, der kan bruges til både lovlige og ulovlige handlinger, bliver det rigtig problematisk.

Lovforslaget opererer med uklare definitioner som f.eks. »effektive tekniske foranstaltninger, der under deres normale funktion har til formål ...« og »indretning af produkter eller komponenter, der primært er udviklet, produceret, tilpasset eller ydet med henblik på at muliggøre eller befordre omgåelse af effektive tekniske foranstaltninger.« Denne formulering er da fuldstændig uklar, for hvordan afgør man, hvad der er den normale funktion, eller om en komponent er udviklet med et bestemt formål?

Kulturministeren siger i svaret til Fritz Henglein, at der er mange steder i megen lovgivning, hvor man har begreber, der kan gøres til genstand for fortolkning. Det er sikkert rigtigt, men der er tale om kendte dagligdags begreber, som det ikke er svært for jurister at anvende. I L 19 er begreberne nyopfundne og uhyre tekniske, og det er især bekymrende, fordi vi før har set, at det går galt, når juristerne ikke forstår teknologien. I 1997 overhørte Folketinget også advarslerne fra eksperterne og forbød digitalkopiering til privatbrug, og det forbud holdt i nøjagtig 4 år. Den forrige regerings forsøg på at kontrollere krypteringen med Wassenaaraftalen er et andet eksempel på, hvor galt det går, når politikere ikke sætter sig ind i teknologien, før de laver love og regler.

Ministeren har under henvisning til § 75 c, stk. 2, lovet, at f.eks. Linux-brugere må omgå tekniske spærringer, hvis det er nødvendigt for at få adgang til lovligt beskyttet materiale. Nu kommer så pointen: Hvis f.eks. Linux-brugere udvikler et værktøj til at omgå en teknisk spærring, vil dette værktøj højst sandsynligt blive brugt til ulovlige formål af 95 pct. af de brugere, som ikke bruger Linux. Det var det, der skete, da Jon Johansen brød DeCSS-spærringen på dvd-film. Jon Johansen er i disse dage for retten i Norge, anklaget for at have skaffet sig adgang til informationer, han selv ejede, nemlig indholdet af en af hans dvd-film, og til forsamlingsens op-

lysning er der faktisk en omtale af dette i Politiken i dag.

Jon Johansen er godt nok ikke tiltalt efter infococ-loven, for Norge har jo ikke implementeret direktivet endnu. Men jeg forstår godt, at f.eks. Linux-brugere er nervøse for sagen, for sagen viser trods alt, at et nordisk land er parat til at anklage folk for at skaffe sig adgang til informationer, de ærligt og redeligt har købt. Infosoc kan kun gøre det nemmere at retsforfølge folk som Jon Johansen.

Kl. 12.35

Med hensyn til ændringsforslag nr. 1 har ministeren lovet, at Linux-brugerne kan udvikle programmer, der kan afspille dvd'er, fordi en spærring, der ikke tillader afspilning, ikke er op-havsretlig relevant og dermed ikke en effektiv teknisk foranstaltning. Men hvordan er man stillet, hvis man står over for en spærring, der hverken tillader kopiering eller afspilning? Det er altså meget, meget, meget vanskeligt at forstå for mig. DF vil sikre, at tekniske spærringer, der forhindrer afspilning, ikke er beskyttet af loven, og derfor er det nødvendigt at stemme ja til ændringsforslaget.

Til ændringsforslag nr. 2: DF ønsker at sikre, at tekniske foranstaltninger ikke udhuler retten til at få adgang til at se informationer, man har anskaffet sig lovligt, f.eks. se en film eller læse en bog. Det er ikke acceptabelt, at man skal købe særlige apparater eller software for at få adgang til de digitale værker, man ejer, og det er i det hele taget ikke acceptabelt, at andre skal afgøre, hvilke indretninger man skal bruge til at få adgang til sine lovligt anskaffede værker.

Til ændringsforslag nr. 3: DF's forslag handler om forskning og undervisning. Forskningsdelen af forslaget svarer til ministerens vedtagne ændringsforslag. På høgere læreanstalter vil ministerens forslag også muliggøre undervisning inden for kryptering, idet grænsen mellem undervisning og publicering af forskningsresultater er yderst flydende. Men ikke al undervisning er forskning, og DF's ændringsforslag vil i modsætning til lovforslaget tillade, at undervisning af vore gymnasie- og folkeskoleelever i den teknologi, som vil blive en del af deres hverdag, kan finde sted.

Desuden er kryptering ikke dækkende. Der er allerede publiceret amerikanske forskningsresultater omhandlende tekniske spærringer, som ikke er baseret på kryptering. Derfor er det bredere begreb it-sikkerhed nævnt i ændringsforslaget, og DF henstiller, at man ikke alene tager

det til efterretning, men også stemmer for forslaget.

Kl. 12.40

Formanden:

Der er ingen korte bemærkninger til dette indlæg, vel? (*Ophold*). Nej, så er det hr. Poul Qvist Jørgensen.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg havde egentlig forstået, at planen skulle være den sædvanlige: at vi først forholdt os til ændringsforslagene og derefter holdt en tale om forslaget som helhed. Men det kan formanden nok bekræfte.

Jeg skal derfor ved denne lejlighed indskrænke mig til at sige, at vi faktisk mener, at Dansk Folkepartis synspunkter i væsentligt omfang er blevet tilgodeset med ministerens ændringsforslag, og at det også gælder for det, vi har arbejdet med i udvalget. Vi kan derfor ikke stemme for Dansk Folkepartis tre ændringsforslag, og ligeledes kan vi ikke stemme for Enhedslistens ene ændringsforslag. Jeg skal beklage, at det måske fremtrådte, som om vi syntes, det var et udmærket ændringsforslag, ved andenbehandlingen; men nu, hvor vi er fremme ved målstregen, må vi stemme imod det.

Ole Sohn (SF):

Jeg har forud for denne behandling overvejet at opfordre, give tilbud om eller true, alt efter temperament, ordførerne fra flertallet til at stille en række spørgsmål om de tekniske foranstaltninger, der nu indgår i lovforslaget. Men af hensyn til min overmåde venlighed her op under jul skal jeg undlade at gøre det, for jeg tvivler på, at nogen vil kunne besvare dem.

Når vi i dag undlader at stemme til de ændringsforslag, der er stillet af henholdsvis Enhedslisten og Dansk Folkeparti, hænger det sammen med vores samlede stillingtagen til forslaget, som er den samme: vi undlader at stemme. Det skyldes, at vi principielt er enige med Enhedslisten, som i øvrigt er principielt enig med et flertal i Folketinget om, at parallelimportdelen af direktivet ikke burde have været med, men Danmark blev jo stemt ned i EU. Det er det ene.

Det andet er, at Dansk Folkepartis forslag har vi megen sympati for. Men vi har også meget forståelse for ministeriets argumentation om, at det er indeholdt i selve lovforslaget, hvorfor det skulle være overflødigt at stemme for Dansk Folkepartis ændringsforslag.

Det, der er det helt store problem med både ændringsforslaget og lovforslaget som helhed, er, at vi har at gøre med et forslag, som er så teknisk kompliceret og så komplekst, at jeg gerne vil give udtryk for tvivl om, hvorvidt et flertal i Folketinget er i stand til at forklare folk uden for dette hus, hvad forslaget går ud på. Der er en principiel enighed, og den støtter SF, så vi ville gerne have stemt for, fordi vi har den opfattelse, at ophavsretshaverne har et legitimt behov for at få deres ophavsret sikret. Men vi kan jo ikke have en situation som den, vi er ved at bevæge os ind i, hvor vi begynder at monopolisere hardwareteknikken og dermed hæmmer brug af open source.

Derfor har vi den opfattelse, at det mest rimelige i forbindelse med lovforslaget, herunder ændringsforslagene, vil være, at vi i lighed med, hvad man har gjort i stort set samtlige øvrige EU-lande, erkender, at lovforslaget ikke kan gennemføres på forsvarlig vis inden den 22. december i år. Alle andre EU-lande bortset fra ét har valgt at udskyde deres endelige stillingtagen til forslaget, og det mener vi også ville have været det mest forsvarlige, så vi kunne have fået af dækket alle spørgsmål og vi hver især havde været i stand til at forklare forslagets virkning og indhold uden for huset.

Derfor vil vi i forbindelse med ændringsforslagene undlade at stemme, for det vil være en logisk konsekvens af, at vi undlader at stemme til forslaget som helhed, netop fordi vi mener, at det ikke er gennemarbejdet i en så tilstrækkelig grad, at vi er i stand til at kunne forklare, endsi- ge forsvare det.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Enhedslisten ville meget gerne stemme for dele af det samlede lovforslag, som giver kunstnerne bedre vilkår i forbindelse med ophavsretten og i de tilfælde, hvor elementerne er udviklet i samarbejde med brugerne, f.eks. bibliotekerne. Men der er altså også et afgørende problem, og det problem består i, at det tilsyneladende er lykkedes for de store multinationale mediekoncerner at få smuglet en række regler, som sikrer deres interesser, ind i det bagvedliggende EF-direktiv.

Der er tale om regler, som vil forbyde spredning af ophavsretsbeskyttede produkter, som ikke er bragt på markedet i EØS, og det kan i nogle tilfælde gøre det ulovligt at importere cd'er, videofilm, bøger, kunsthåndværk, tegneserier og computerspil m.v. fra USA og andre

tredjelande. For f.eks. en multinational amerikansk virksomhed betyder det, at kun de video-film og de cd'er, som de vælger at udgive gennem deres danske selskab, vil være tilladt. Det vil give mulighed for, at disse koncerner i virkeligheden kan censurere kulturudbuddet i Danmark, og det kan hindre en række såkaldt smalle produktioner i at blive tilgængelige i Danmark.

Det synes vi er helt uacceptabelt, og vi har derfor stillet et ændringsforslag, der fjerner denne begrænsning af ytringsfriheden fra lovforslaget. Vi er godt klar over, at vort ændringsforslag vil være i fortolkningsmæssig strid med EF-direktivet, men vi mener, at der her er nogle modsatte interesser, der står over for hinanden, og vi mener også, at spørgsmålet om åben adgang og spørgsmålet om ytringsfrihed må veje tungest. Det mener vi også at EU burde beslutte, og derfor må konsekvensen af, at vi ikke implementerer den del af direktivet fuldt ud, selvfølgelig være, at der køres en sag ved EF-Domstolen, som må afklare, hvordan tingene skal afvejes over for hinanden.

På den baggrund vil vi opfordre til, at Enhedslistens forslag vedtages her ved tredjebehandling. Forslaget blev ved andenbehandlingen forkastet, men vi har valgt at genfremsætte det, da Dansk Folkeparti ifølge en artikel i Nordjyske Stiftstidende stemte imod forslaget ved en fejltagelse. Hr. Kristian Thulesen Dahl lovede i den samme artikel at genfremsætte forslaget, men det skete desværre ikke, så nu har vi gjort det.

Ved andenbehandlingen stemte Socialdemokratiet for ændringsforslaget, og det ville være blevet vedtaget, hvis Dansk Folkeparti havde stemt for. Nu vælger Socialdemokratiet at stemme imod vores ændringsforslag, formodentlig fordi det vil være i strid med et EF-direktiv, og det vil de pæne drenge i klassen selvfølgelig ikke være med til, selv om de faktisk synes, at vores ændringsforslag er en ganske udmærket idé. Sådan er partierne jo forskellige. Vi mener, at ytringsfriheden skal veje tungest, men i Socialdemokratiet vælger man, at tyngden skal ligge hos EU.

Jeg skal meddele, at hvis Enhedslistens forslag ikke bliver vedtaget, vil vi stemme imod det samlede forslag ved den endelige afstemning.

Kim Andersen (V):

Jeg skal på Venstres vegne oplyse, at vi heller ikke her ved tredjebehandlingen kan støtte Enhedslistens ændringsforslag. Det vil være en

omgåelse af en del af det, der er formålet med dette lovforslag, nemlig at implementere info-soc-direktivet.

Kl. 12.45

Vi kan heller ikke støtte Dansk Folkepartis ændringsforslag, som er identiske med dem, der blev stemt ned under andenbehandlingen. Vi mener i de besvarelser, vi har fået fra kulturministeren på de rejste problemstillinger, at have fået svar, som stiller os tilfreds med, at der er taget højde for problemstillingerne med de ændringsforslag, der blev vedtaget ved andenbehandlingen og i det betænkningssbidrag, som Venstre er medforslagsstiller til.

Jeg skal bare til slut knytte den kommentar til Dansk Folkeparti, som vil have en langtidsholdbar lovgivning, at jeg tror, den teknologiske udvikling på det her område sker så hurtigt, at man lige netop, hvad angår ophavsret, ikke kan have noget berettiget ønske om at få en lovgivning, der holder mange år frem. Tværtimod tror jeg, vi her må være indstillet på at foretage hyppige revisioner i takt med den teknologiske udvikling. Det er jo også derfor, vi har indføjet revisionsbestemmelsen, så vi senest om 3 år skal tage lovgivningen op til fornyet overvejelse, ligesom man i EU om et par år begynder at arbejde med en revision af direktivet.

Så der bliver altså rig lejlighed til at følge udviklingen og til at få rettet op på eventuelle skævheder, som vi ikke mener der åbnes op for i lovgivningen, men som den teknologiske udvikling kan vise sig at frembringe, og som vi derfor naturligvis også lovgivningsmæssigt efterfølgende skal tage højde for.

Vi kan ikke støtte de stillede ændringsforslag, men kan naturligvis støtte selve lovforslaget ved tredje behandling, som vi kunne ved første og anden behandling.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan forstå, at når regeringen og dermed selvfølgelig også hr. Kim Andersen ikke kan støtte det ændringsforslag, som Enhedslisten har fremsat, og som Dansk Folkeparti jo i dag støtter, er det, fordi man ikke mener, man kan gøre det efter direktivets tekst.

Men dermed skaber man vel også den situation, at de mennesker rundtomkring i landet, der vil blive ramt af det her, så forhåbentlig vil prøve en sag om holdbarheden af det. Folketingets flertal er ude i her, altså hvordan fortolkningen af direktivet egentlig skal være, om det kan

rummes inden for direktivets rammer på grund af de konkurrencehensyn, som jo er det overordnede hensyn, som EU også skal varetage, og om vi kunne have gennemført det ændringsforslag, som er stillet. Så overlader vi det til dem ved en prøvesag at finde ud af, hvad retsstillingen egentlig er med det paradoks, at de skal føre en sag mod den danske stat, som har et Folketing, der i virkeligheden har et flertal, der mener, at sagsøgerne har ret eller bør have ret. Det er jo det, der er helt eller.

Man kunne tænke sig en anden situation, nemlig at Folketingets flertal tog sig sammen og stemte efter overbevisning i dag i stedet for at stemme efter, hvad man mener, EU påbyder os, og så fik den mulighed, at det var Danmark, der i givet fald stod over for Kommissionen og førte en sag om fortolkningen af det her.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg skal blot spørge, hvorfor det er så væsentligt, at Danmark kommer først med at implementere det her? Det er jo sådan, at der kun indtil videre er et eller to andre europæiske lande, der har implementeret det her direktiv.

Det kan nu undre, når vi kan se, at der i Folketingssalen ville være et flertal for at stemme for Enhedslistens forslag, at man ikke gør det på grund af et EF-direktiv, når nu størstedelen af de andre EU-lande ikke engang har implementeret aftalen. Danmark skal altså være duksedreng. Det er mig indimellem ubegribeligt.

Det næste er, at jeg gerne vil spørge Venstres ordfører, hvordan det her stemmer overens med frihandelstanken i Venstre. Det er mig en lillebitte smule besværligt at se.

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Det kan godt være, at det er vanskeligt for fru Pernille Rosenkrantz-Theil at forstå, hvorfor den danske regering, den danske stat og det danske Folketing skal være duksedreng. Men det er sådan set den grundliggende forskel på ordførernes parti og resten af Folketingets partier: Vi overholder de gældende aftaler, der er indgået, og den danske regering indgik under SR-regeringen en aftale med de øvrige lande.

Der er gennemført et direktiv, og det er ikke, som hr. Kristian Thulesen Dahl taler om, et fortolknings spørgsmål – overhovedet ikke. Der er ikke nogen som helst tvivl i vores fortolkning af det direktiv. Vi er klokkeklare på, hvordan vi fortolker det; vi er bare uenige i, hvad resultatet

er. Vi mener selvfølgelig for konkurrencens skyld, at man skulle have lov til at parallelimportere, men direktivet er klokkeklart på det område. Så hr. Kristian Thulesen Dahl tager fejl i den henseende.

Jeg er sådan set glad for, at vi er uenige med Enhedslisten i denne her sag, for selvfølgelig vil vi gerne være duksedreng, og selvfølgelig vil vi gerne overholde den gældende lovgivning.

Kl. 12.50

Hr. Ole Sohn var oppe og tale om den manglende forståelse af forslaget. Jeg vil blot minde hr. Ole Sohn om, at vi allerede den 14. juni havde et udkast til gennemførelseslov i en meget bred høring hos 158 høringsinstanser, som havde 2½ måned til at afgive svar. Så fremsatte jeg et forslag den 2. oktober, og det vil sige, at det har været til behandling hele den her efterårs-samling minus en enkelt dag. Jeg har besvaret over 90 spørgsmål og sendt flere notater til Kulturudvalget, hvor der har været en meget, meget grundig drøftelse hos de forskellige partier. Herudover har Kulturudvalget afholdt en særlig eksperthøring over lovforslaget. Det vil sige, at vi har haft 2½ måneds høring og 2½ måneds folketingsbehandling, og det er mere, end man kan sige om så godt som alle andre lovforslag.

Vi kan ikke sammenligne situationen i Danmark med situationen i de andre lande. Der er ét land, der har gennemført det, og der er en proces i gang i de fleste andre lande.

Der vil ikke være vundet noget ved en udskydelse i flere måneder. Hvorfor skulle vi udskyde vedtagelsen og risikere en unødvendig traktatkrænkelsessag, fordi andre lande er forsinket? Det giver ikke mening ud fra substansen.

I den forbindelse er det altså også værd at bemærke, at vi ved andenbehandlingen vedtog en revisionsklausul. De nye regler om tekniske foranstaltninger skal således under alle omstændigheder ses efter i sømmene om senest 3 år. Det synes jeg også er værd at tage med.

Jeg kan så konstatere – og det er jo fair nok – at der i denne her sag går en klar skillelinje mellem de EU-positive partier og de EU-skeptiske partier. Lovforslaget skal jo gennemføre et EF-direktiv, så det er sådan set fair nok.

Derfor vil jeg da gerne takke for den støtte og den store, store, store konstruktive indsats, der har været fra Socialdemokratiet, De Radikale og Kristeligt Folkeparti.

Hvad så med diskussionen om open source, som SF's ordfører hr. Ole Sohn var inde på? Der har været mange spørgsmål om sagen, men jeg

vil klart afvise, at det her er med til at underbygge en monopoldannelse og modvirke brugen af open source-systemerne. Jeg har i en lang række svar og notater til Kulturudvalget redegjort for, at beskyttelsen af kopispærringer ikke har en sådan effekt. Tværtimod tillader de foreslåede regler, at man bryder en kopispærring i det omfang, det er nødvendigt for at kunne afspille film og musik på et hvilket som helst system, herunder Linux og andre open source-systemer. Reglerne beskytter således kun foranstaltninger, der har til formål at forhindre eller besværliggøre ophavsretligt relevante handlinger. Og personlig tilegnelse er ikke en ophavsretligt relevant handling.

På samme måde – vil jeg gerne sige til hr. Ole Sohn – vil det ikke blive forbudt at udvikle eller distribuere open source-software, som skal sikre muligheden for, at man kan afspille og afvikle dvd-film, for bl.a. denne her form for software har andre ikke uvæsentlige formål end at bidrage til omgåelse af kopispærringer.

Derfor synes jeg, det er lidt ærgerligt, at vi efter *så* mange svar og *så* mange diskussioner, hvor der i detaljer er redegjort for de nye regler, stadig skal høre påstanden om, at reglerne vil underbygge monopoldannelse og modvirke brugen af open source. Det er nemlig ikke korrekt.

Med hensyn til kopispærringerne vil det altså ikke være i overensstemmelse med direktivet umiddelbart at give brugerne lov til at omgå en kopispærring for at fremstille en lovlig kopi. Men ifølge forslaget § 75 kan en bruger lovligt omgå en kopispærring, hvis rettighedshaveren ikke inden for 4 uger efterkommer en afgørelse fra Ophavsretslicensnævnet om udlevering.

Med hensyn til fru Louise Freverts kommentar til Dvd-Jon i Norge handler den pågældende retssag i Norge – og det vil jeg godt slå fast – om den norske straffelov. Det er om ulovlig hacking. Det har ikke noget at gøre med overtrædelse af den norske ophavsretslov. Det er to forskellige ting. Man kan se med forundring på den sag, men det har altså ikke noget med hinanden at gøre.

Med hensyn til Dansk Folkepartis ændringsforslag må jeg sige, at intentionerne i både ændringsforslag nr. 1, 2 og 3 sådan set er umiddelbart positive, men jeg kan ikke støtte forslagene, fordi ordlyden i ændringsforslag nr. 1 og 2 adskiller sig så meget fra direktivteksten, at der vil kunne opstå tvivl om, hvorvidt Danmark lever op til sine EU-forpligtelser, og en sådan tvivl er i

den her henseende helt unødvendig, fordi det allerede i lovforslagets bemærkninger og i betænkningen er præciseret, at beskyttelsen af tekniske foranstaltninger ikke hindrer den personlige tilegnelse af et værk, og at beskyttelsen heller ikke gør de afspilningsprodukter osv., der er nødvendige for den personlige tilegnelse, ulovlige. Det er vigtigt at præcisere.

Kl. 12.55

Dansk Folkepartis ændringsforslag har altså nogenlunde de samme intentioner som dem, der fremgår af lovforslagets bemærkningerne og udvalgsflertallets betænkningsbidrag, men formuleringen er bare for kategorisk.

Med hensyn til ændringsforslag nr. 3 er jeg for så vidt enig med Dansk Folkeparti i, at der bør være en undtagelse for forskning i kryptering, og jeg har derfor selv stillet et ændringsforslag om emnet, et ændringsforslag, som harmonerer bedre med infosoc-direktivet, og som blev vedtaget ved andenbehandlingen. Jeg kan derfor ikke støtte Dansk Folkepartis ændringsforslag nr. 3.

Med hensyn til diskussionen fra Enhedslistens side om ytringsfrihed er der jo heldigvis ytringsfrihed i det danske samfund, men der er ikke ytringsfrihed til opfordring til ulovligheder. Der går altså en klar skelnen, også i grundloven.

Så er der spørgsmålet om at være de første til at implementere. Som jeg nævnte før, er vi ikke det første land til at implementere, der er et andet land, der har implementeret før os, og der er en proces i gang i andre lande. Men vi er i en situation, hvor vi skal opfylde direktivet inden den 22. december, og selvfølgelig gør vi også det, når vi nu har tilkendegivet det nede i Bruxelles.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Bare sådan for god ordens skyld vil jeg sige til ministeren, at SF ikke har taget stilling til det her forslag ud fra, hvorvidt vi skulle være EU-kritiske eller ej.

Vi har i den tid, jeg har siddet i Folketinget – og jeg er blevet belært af min gruppeformand om, at vi faktisk har gjort det siden 1972 – taget meget konkret stilling til hvert enkelt forslag, som har relation til EU, og stemt for de forslag, vi mente var gode, og stemt imod de forslag, vi mente var dårlige, og sådan agter vi også at gøre i fremtiden. Så vores bekymring omkring forslaget her har ikke noget at gøre med EU-medlemskab eller ej. Det har noget at gøre med, at når vi

ikke selv forstår det og er i stand til at forklare det, har vi også en formodning om, at det kan være besværligt for andre.

Når ministeren siger, at man gerne må bryde en kopispærre for at kunne bruge open source, så har jeg allerede her et problem. Hvis jeg havde open source, ville jeg ikke vide, hvordan jeg skulle bryde en kopispærre, selv om man kunne gøre det lovligt. Og det er det, der er problemet. Nogle ved ikke, hvordan man skal gøre det, og de, der ved, hvordan man skal gøre det, ved ikke, hvornår man må gøre det, og hvornår man ikke må.

Det er den lange række uklarheder, som jeg mener det er vigtigt at få afklaret, inden man træffer den endelige beslutning. Man burde også lytte til, hvad de andre EU-lande har gjort, og tage den tid, der skal til.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ministeren siger, at direktivet er klart, og at der derfor ikke er nogen uklarhed og ikke noget at gå videre med. Det er jo ikke rigtigt. Det kan godt være, at direktivet er klart, men det betyder jo ikke, at en sag ved EF-Domstolen er givet på forhånd. Domstolen har i utallige domme redegjort for, at de mener, at formålsbestemmelserne med EU eksempelvis overgår et punkt i et direktiv. De har underkendt direktiver. De har underkendt direktiver for ikke at have tilstrækkelig hjemmel i EU-Traktaten.

Så det er jo ikke sådan, at fordi et direktivs tekst omkring et uhjælpsomt forhold her er nogenlunde klar og ministeriet ikke er i tvivl om fortolkningen, at så er en sag ved Domstolen givet på forhånd.

Dér siger jeg så – og det vil jeg gerne have ministeren til at forholde sig til – at det, vi kommer ud i nu, altså med det, flertallet vedtager, er, at vi overlader det til de danske borgere, som er utilfredse med det her, at føre en sag ved EF-Domstolen for at få en fortolkning af, hvordan det her kan være, men det bliver med den danske stat som modspiller, selv om et flertal her i Folketinget mener, at det i virkeligheden er søsøgerne i sådan en sag, der burde have ret, og det er da det, der er fuldstændig absurd, i stedet for...

Formanden:

Ja tak.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

... at vi stemte det igennem, vi mente var rigtigt, og så var det den danske stat, der i givet fald måtte stå ved EF-Domstolen og forfægte sagen.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det er sådan nogle spredte bemærkninger, for jeg kan ikke forstå, at vi faktisk skal være de eneste, der skal være dydsmønstre her, for det er faktisk kun Grækenland, der allerede har implementeret det her. Jeg har en liste med samtlige lande, og der er nogle af dem, der ikke engang har taget initiativ til det endnu. De vil tværtimod ikke have noget med det at gøre.

Kl. 13.00

Så vil jeg bare spørge ministeren i al stilfærdighed, om ministeren vil komme herop og bekræfte, at ministeren virkelig tror, at EU vil lave en traktatretssag imod samtlige lande, der ikke har fået implementeret dette direktiv inden udgangen af deadline. Altså jeg har meget svært ved at forestille mig, at der vil være ressourcer i EU til det, for så er det da et værre rædselsscenario, end selv Dansk Folkeparti vil kunne forestille sig.

Jeg tror simpelt hen ikke på, at det vil kunne foregå inden for 3 år. Men som jeg tidligere har sagt i min ordførertale til ændringsforslagene, er det måske meningen, fordi udviklingen går så hurtigt.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Til hr. Ole Sohn: Fair nok. Jeg konstaterer blot, at der er en skillelinje mellem de EU-kritiske partier og de EU-venlige partier i denne her sag.

Jeg forstår så, at der også er andre elementer, der afgør SF's stillingtagen, og det synes jeg er helt fair. Og da der er tradition for, at der er en grundig sagsbehandling også i SF, har jeg meget respekt for det.

Lad os bare konstatere, at denne lov har vi behandlet nu i det politiske rum i 5 måneder. Vi har besvaret 90 spørgsmål, holdt en eksperthøring om det, sendt den ene rapport efter den anden. Og i udvalget har der været, forstår jeg, en meget, meget, meget seriøs diskussion om de her ting. Jeg er helt imponeret over den vilje, udvalgsmedlemmerne har udvist i denne sag. Det er meget flot, meget imponerende.

I forhold til mange andre forslag, jeg i mit forløb i Folketinget har stiftet bekendtskab med inden for skatteområdet, teleområdet osv., er den-

ne sag behandlet langt mere grundigt, selv om den er mindre kompliceret end nogle af de sager, jeg har behandlet på andre områder. Så det er et opløst Folketing, vi står over for her.

Til hr. Kristian Thulesen Dahl: Med hensyn til direktivet opfatter vi direktivet som klart; der er ikke nogen fortolkningsmuligheder set fra den danske regerings side og fra flertallets side. Det kan godt være, at der er nogle andre, der har draget det i tvivl. Vi er jo uenige i, at der er det forbud. Sådan er det. Det forbud har vi været uenig i sammen med andre små lande; vi har også fået skrevet ind, at det har vi ret til at kæmpe for at få ændret, og det vil vi selvfølgelig blive ved med.

Sagen er jo bare den, at vi bliver nødt til som danske lovgivere at forholde os til den direktivtekst, der er. Den forholder vi os til, og inden for den er der slet ikke nogen fortolkningsmuligheder, som vi ser det. Det kan være, der er andre, der har andre fortolkninger af det, men vi ser ikke, at der er andre fortolkninger af det.

Jeg har altså tilkendegivet – og der er jeg sådan set enig med Dansk Folkeparti – at det er en urimelighed, men som i så mange andre ting i politik er det et spørgsmål om, at man får noget og tager noget. Da den daværende regering indgik den aftale, var det også med støtte fra V og K. Det står vi selvfølgelig stadig fast på, og det gør den daværende regering også.

Til fru Louise Frevert: Jamen jeg synes ikke, det er et problem, at vi er dydsmønstre. Hvorfor er det et problem, at vi overholder de aftaler, der er indgået? Jeg kan slet ikke se, at der er noget problem i det. De andre lande er bare langsommere i optrækket, end vi er. Nogle er slet ikke startet, som fru Louise Frevert er inde på. Vi har behandlet denne lov meget effektivt, og der er ingen som helst ting vundet ved at udsætte det nogle måneder.

Jeg vil godt sige, at infosoc-direktivet skal være gennemført i national ret senest den 22. december 2002. Det er sådan, det er. Så er der nogle lande, der ikke vil overholde det. Men denne sag er lidt vigtigere end bare lige direktivet, for vores gennemførelse som medlemsstater er nødvendig for, at EU og medlemsstaterne kan ratificere de WIPO-traktater om ophavsret i en digital tidsalder, der er lavet. Derfor er Kommissionen altså ekstremt opmærksom på, om medlemsstaterne gennemfører direktivet til tiden.

Jeg forventer altså, at Kommissionen indleder en såkaldt traktatkrænkelsessag kort tid ind i det nye år med de lande, der ikke har gennem-

ført direktivet. Det er en særlig situation, som gør, at Kommissionen bliver nødt til at reagere hurtigt i tilfælde af manglende gennemførelse af infosoc-direktivet. Det er nu engang bare kendtgørringerne.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Det er meget positivt, at ministeren varetager sit hverv med nidkærhed og påpasselighed og gerne vil opfylde sine forpligtelser på bedst mulig måde. Men med hensyn til sværhedsgrad er det jo altså individuelt, hvordan man nu opfatter det. Og med de mennesker og de personer, som jeg har stiftet bekendtskab med i det sidste halve år, er der ikke en, der ikke har medgivet mig, at dette område, hvor nogle sidder og beskæftiger sig med det i årevis, før de egentlig har forstået et suk af, hvad der foregår, er et af de vanskeligst tilgængelige områder overhovedet, og det er så omfattende.

Kl. 13.05

Danmark kan godt fortsætte og køre på fuldt tryk, uden at det her direktiv vil blive vedtaget i dag. Jeg synes, at man skulle læne sig op ad de forslag, der har været fremme om, at man bør udsætte dette, ikke på grund af en høring, men på grund af sværhedsgraden og tilgængeligheden. Jeg har forstået det meste af det, men det vil være rart at få en større bredde og volumen på det.

Så vil jeg gerne helt konkret spørge ministeren, om ministeren venligst vil kommentere den artikel, som er i Berlingske Tidende i dag på erhvervssiderne, hvor der står: »Australisk dom ryster netaviser«, om dette skrækscenarie er noget, der vil kunne ramme Europa, kunne ramme Danmark.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Nu, da julen nærmer sig, vil jeg da meget gerne bekræfte over for ministeren, at vores stillingtagen ikke bygger på en kritik, hverken af ministeriet eller af udvalgets arbejde, for det har ganske rigtigt været utrolig seriøst. Der er ikke det spørgsmål, vi ikke har fået besvaret.

Når vi alligevel ender med at undlade at stemme, er det simpelt hen, fordi vi mener, at sagen er så kompleks, at vi ikke har fundet svarene på alle de udeståender, der er. Det er jo nøjagtigt den samme situation, de øvrige EU-lande er i.

Så vores bevæggrunde for at undlade at stemme, både til ændringsforslagene og til hovedforslaget, er ganske enkelt, at vi ikke føler os klar til at stemme. Det kan man så klandre os for, men det er faktisk det, der er tilfældet.

Vi mener, at det er bedre at tage den tid, der skal til, for der er ingen, der skal være i tvivl om, at vores interesse er at sikre ophavsretshaverne deres legitime rettigheder. Men det skal være på en sådan måde, at man ikke skaber en kunstig konflikt mellem ophavsretshaver og forbrugere.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Altså dér, hvor man kan sige, at der er nogle EU-positive eller EU-negative, eller hvad man skal kalde det, partier i det her, er selvfølgelig, at et af de bedste kort, EU-tilhængerne har haft, forsvinder med det her. Altså man vedtager uden blusel at vedtage et direktiv i dansk ret, som begrænser konkurrencen.

Noget af det, der lige præcis har været svært at argumentere imod, når EU-tilhængerne er kommet med det, har jo været, at en af de gode ting, EU faktisk skaffede os, var bedre konkurrence til gavn for forbrugerne. Her går man med fuldstændig åben pande ind og vedtager med et stort flertal, ser det ud til, efter at man har vredet armen rundt på Socialdemokratiet, et forslag her, som begrænser konkurrencen til skade for forbrugerne.

Se, så er det, vi siger: Mon ikke EF-Domstolen kunne finde på at være enig i, at et af EU's formål ikke er at begrænse konkurrencen, men det modsatte? Kunne det derfor ikke tænkes, at EF-Domstolen faktisk ikke er enig med flertallet i Ministerrådet, som har vedtaget det her direktiv?

Og så er det, vi spørger: Var det ikke værd at få det prøvet, inden man begrænser den konkurrence, som ministeren nu altså vil have, at et flertal i hast skal vedtage. Og hvorfor overlade til nogle borgere ude i landet at sagsøge den danske stat for noget, som et flertal her i Folketinget i øvrigt er enig med sagsøgeren i at staten tager fejl i? Altså det er jo det, der er fuldstændig håbløst, og det er det, ministeren ikke har forholdt sig til endnu.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Til fru Louise Frevert: Det er et vanskeligt område, men det er også derfor, vi har brugt så kolossal meget tid på det område. Jeg kan ikke erin-

dre et område inden for kulturens arena, hvor der er brugt så mange kræfter på diskussioner frem og tilbage, hvor udvalget så ihærdigt, søbert og meget grundigt har taget del i diskussionerne.

Jeg er fuld af beundring, som jeg nævnte før, for flere af udvalgsmedlemmerne, som har ydet en fantastisk indsats i den her sag for oplysningens skyld og for klarhedens skyld. Og al respekt for det. Det har virkelig givet mig respekt for Folketingets arbejde.

Men efter den grundige behandling, efter de mange svar, efter høringen står én ting klart, og det er en forståelse af, at vi skal have implementeret det direktiv med de fordele, det også giver for Danmark, og med de fordele – og det er henvendt til hr. Ole Sohn – som det giver for rettighedshaverne.

Dette direktiv er jo en kolossal beskyttelse af rettighedshavernes interesser. Det er sådan set hele omdrejningspunktet for forslaget, og det er en af årsagerne til, at vi også oplever, at flertallet støtter det her forslag. Dette forslag er en forbedring af rettighedshavernes interesser, og derfor har vi tænkt os at gennemføre det.

Det er ikke hastværk, må jeg sige til hr. Kristian Thulesen Dahl, det er blevet diskuteret spalte op og spalte ned. Der kan være forskellige vurderinger af det, og jeg har stor respekt for hr. Kristian Thulesen Dahls EU-viden, men se, vi vurderer bare anderledes. Sådan er det jo i politik; man kan være uenig på nogle punkter og enig på nogle andre punkter. I denne sag har et flertal vurderet, at vi kører direktivet igennem, og at der ikke er nogen fortolkningsmuligheder af dette direktiv. Sådan er det, det er jo sådan set ret banalt, og så kan der være uenighed omkring det, og det har jeg også respekt for.

Kl. 13.10

Der er mindre konkurrence på parallelimportensiden som følge af det her direktiv. Det er vi enige om, og det er også derfor, jeg er imod det. Det betyder så ikke, at privatpersoner ikke har mulighed for selv at importere en dvd-film, eller hvad de har lyst til, men det er rigtigt, at et firma ikke kan gøre det i samme grad, som de kunne tidligere. Det er rigtigt, og det er en af konsekvenserne af direktivforslaget, desværre. Det er der så ikke noget at gøre ved. Sådan har vi jo afstemningsregler i EU, som betyder, at på det her punkt kan vi ikke blokere, og vi har ikke vetoret, det har vi selv været med til at gennemføre. Men vi har fra den danske regerings side påpeget, at vi er imod det.

(Kort bemærkning).

Kim Andersen (V):

Jeg ser umiddelbart to problemstillinger i behandlingen af lovforslaget her.

Det ene er det faktum, at det er teknisk vanskeligt. Det er kompliceret, og vi bruger nogle udtryk og nogle begreber, som mange af os ikke umiddelbart har inde under huden; det er indrømmet. Men det er også sådan, at når vi har fået redegørelserne, notaterne, svarene fra ministeriet og man sidder og læser tingene, kan man godt forstå dem i forhold til en rejst problematik. Men det, der byder på en stor vanskelighed, er vores viderefremstilling af det i fri luft uden for den fremstilling, vi har fået af eksperterne.

Det andet problem er jo, at vi naturligvis er blevet stemt ned her, og det kan vi ikke lide. Vi har fået nogle danske frihandelstanker trådt under fode i EU, og det byder os naturligvis imod. Der har EU måttet tilgodese nogle andre kulturpolitiske interesser, primært engelsksprogede, men vi har jo fået tilsagn fra ministeren, det står i betænkingsbidraget, om, at det politiske i den sag vil den danske regering forfølge vedvarende med henblik på at få det rettet, således at vi ikke har de begrænsninger for parallelimporten. Det synes jeg er positivt.

Formanden:

Fru Louise Frevert, sidste runde.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg ved godt, at det kan være vanskeligt for ministeren at forholde sig til et konkret spørgsmål, hvor ministeren måske ikke har haft lejlighed til at se denne her avisartikel.

Men vi får jo en omgang mere, hvor vi skal behandle selve lovforslaget, og så vil jeg godt bede ministeren om at kommentere denne artikel af den simple grund, at jeg konkret spørger om: Hvilke konsekvenser vil dette få for vedtagelsen af dette lovforslag, L 19? For hvis det er som beskrevet i denne artikel, vil det få uhyrlige konsekvenser, for så er vi inde på internettet og på netaviser, hvor man hiver artikler ned.

Det er også en af de ting, som jeg har spurgt meget indgående til under udvalgsbehandlingen og ikke rigtig har kunnet få konkretiseret. Men her er der altså rent faktisk et bevis for, at vi er ude i et skrækszenarie af værste dimension. Så jeg vil meget gerne bede ministeren om at kommentere det.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Det spørgsmål, som ministeren ikke har forholdt sig til, og som jeg har rejst flere gange nu, er jo, om man ikke kan anfægte lige præcis den del af direktivet, som jeg kan forstå ministeren også på tidligere behandlinger er enig med os i er et fejlskud af rang, som begrænser konkurrencen, om ikke man kan anfægte det i forhold til EU's målsætning.

Det er nu overladt til danske privatpersoner at rejse sag mod den danske stat, hvis det her går igennem, som det er planlagt nu, og føre sagen med de argumenter, som ministeren påstår han er enig i, men skal altså føre sagen mod den danske stat, hvor den danske stat ved EF-Domstolen så er forpligtet til at forfægte Europa-Kommissionens synspunkt imod de danske borgere, selv om et flertal her i Folketinget er enige med de danske sagsøgere. Det er jo et skrækszenarie, at der overhovedet kan forekomme sådan en situation.

Der siger vi så: Var det ikke bedre, at ministeren, at Folketinget, at den danske stat kørte til EF-Domstolen og sagde: Vi vil forfægte det synspunkt, at den del af direktivet, som vi er uenige i, og som vi mener strider imod EU's målsætning, er i orden. Vi vil have den del underkendt, og så vil vi i øvrigt implementere resten af direktivet, som vi mener er indeholdt i EU's målsætning.

Kl. 13.15

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Nu ved jeg ikke, om der kan koges mere suppe på denne steg, men vi prøver lige en gang til – nu er det jo en nøjsom regering.

Til fru Louise Frevert: Jeg har ikke læst den pågældende artikel, men jeg skal med glæde svare på et spørgsmål om den, når det bliver sendt gennem udvalget. Vi har jo svaret på alt og alting i den her sag, og vi vil med glæde også svare på dét spørgsmål.

Med hensyn til direktivet, og det er til hr. Kristian Thulesen Dahl, så handler det altså om at holde tungen lige i munden. Den danske regering og et flertal i Folketinget har jo tilkendegivet, at vi er imod konsekvensen af implementeringen af direktivets forslag om parallelimport, men vi er ikke enige i hr. Kristian Thulesen Dahls fortolkning af EU-retten. I EU-retten er der jo mange forskellige målsætninger, og der er mange modstridende hensigter. Der er en mål-

sætning om den helt frie konkurrence. Men der er f.eks. også en målsætning om at beskytte kulturen, nationale interesser osv., og det er det, der spiller ind i det her.

Der er utrolig mange ting, som et flertal i Folketinget sandsynligvis kan finde ud af at man er uenig i i forskellige direktiver, og man kan finde fluer i de forskellige supper. I denne suppe har vi så fundet én flue i forhold til parallelimporten, men vi har fra både SR-regeringens side og fra den nuværende regerings side sagt, at vi vil implementere direktivet ud fra de – hvad skal man sige – demokratiske forudsætninger, der er i EU-systemet. Det følger så med i denne sag.

Det er en lille banal sag, som vil få relativt små konsekvenser for den ene virksomhed i Aalborg, som parallelimporterer dvd-film – Laserdisken, som firmaet hedder – men alle privatpersoner vil stadig væk kunne parallelimportere, lige så meget de vil, til sig selv, til deres privatforbrug og til at se deres egne film.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 4 uden for tillægsbetænkningen af Søren Søndergaard (EL) forkastedes, idet 17 stemte for, 79 imod; 9 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 16 stemte for, 75 imod; 16 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 forkastedes, idet 17 stemte for, 76 imod; 15 stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3 forkastedes, idet 17 stemte for, 73 imod; 18 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Forhandlingen drejer sig herefter om lovforslaget som helhed, idet jeg erindrer om, at der allerede er sagt en hel del om lovforslaget som helhed.

Lovforslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling

Poul Qvist Jørgensen (S):

Med formandens hjælp blev jeg jo ledt tilbage på rette spor, og derfor er jeg nødt til at komme op nu.

Jeg vil gerne starte med at sige, at vi fra Socialdemokratiets side ikke føler, at vi har fået vredet armen rundt. Vi må jo også konstatere, at Dansk Folkeparti og især hr. Kristian Thulesen Dahl fremturer og puster til ilden og bidrager til mytedannelsen.

Der er mange og forskelligrettede interessenter, som har været engageret, og det har selvfølgelig ikke gjort det lettere, men sådan må det nu være. Jeg tror og håber på, at vi har fundet frem til rimelige løsninger.

Vi har allerede hørt, at der i hvert fald er en enkelt flue i suppen, den skal jeg vende tilbage til om et øjeblik.

Det er også en sag, som har rummet utrolig mange henvendelser. Jeg har erfaret, at mange har været godt tilfredse med de svar, de har fået. Jeg kan ikke undlade at sige, at selv så sent som i dag har vi fået henvendelser, og kan i den anledning måske heller ikke helt tilbageholde en beklagelse over, at folk, der har haft gode muligheder for i det mere end 4 måneder lange forløb, der har været, at komme med deres indvendinger, først har følt sig kaldet til at komme med dem sådan ca. 12 minutter over 12.

Men som sagt: Jeg tror, at vi har fundet frem til rimelige løsninger, og jeg vil gerne understrege, at vores hovedsigte har været at beskytte rettighedshaverne – kunstnerne – mod de stigende tendenser til pirateri eller tyveri, kan man vist godt kalde det.

Vi er, og det er i erkendelse af, at den teknologiske udvikling jo går fantastisk stærkt, meget tilfredse med, at vores forslag om en revisionsparagraf også på et tidligt tidspunkt har fundet fuld tilslutning blandt dem, der står bag dette. Jeg tror egentlig, at det er hele Folketinget, der står bag ønsket om at få indflettet en revisionsparagraf.

Det er jo allerede omtalt, hvordan revisionsparagraffen skal fungere. Men når fru Louise Frevert taler nedladende om revisionsparagraffen, vil jeg minde om, at det rigtige med revisionsparagraffen må være, at den bliver halveret i tid i forhold til den revisionsparagraf, vi havde i den foregående lov, nemlig fra 6 til 3 år. Spørgsmålet er, om 3 år er nok. Men også her har vi jo

fået en beskrivelse af, hvorfor det er hensigtsmæssigt at have den på netop det tidspunkt.

Jeg vil godt – ud over det med revisionsparagraffen – udtrykke en tilfredshed med ministerens tilsagn om, at der skal være forhandlinger med parterne. Desuden er der et tilsagn, som er at finde i betænkningen, om, at der vil blive udarbejdet en forståelig, en læsbar, en populariseret udgave. Jeg er glad for, at det ikke er mig, der skal være forfatter til den, men jeg tror, det er meget nyttigt, at vi kan få dette tilsagn effektueret, så vi kan få fjernet mange af myterne.

Så kan jeg heller ikke nære mig for at vende tilbage til det, jeg startede med at sige: at der har været god energi i at puste flere myter op, end det måske i virkeligheden kan bære.

Jeg vil godt stille et spørgsmål, ikke til besvarelse i dag, men til overvejelse, nemlig om man ikke ved kommende lovforslag inden for ophavretsområdet skulle prøve – i hvert fald at overveje det – om man kunne sektionere eller dele lovkomplekset, således at vi måske kunne få en lidt bedre oversigt. Jeg tror, at det kunne være gavnligt i hvert fald at overveje det.

Jeg vil godt tilslutte mig takken for såvel ministerens som ministeriets medarbejders ildhu i den her sag. Jeg synes godt, at jeg tør bekræfte, at det har været en svær sag, som vi har lagt mange kræfter i, og jeg synes også, at man kan sige, at vi er nået frem til et godt resultat.

Jeg synes selvfølgelig, det er lidt beklageligt, at man kan registrere det skel, der har været, eller den komplikation, der har været i udvalgsarbejdet, idet det jo ikke kan udelukkes, at enkelte personer eller enkelte partier har haft nogle automatiske reaktioner, der vel i virkeligheden mere er rettet mod EU end rettet mod eventuelle betæneligheder i forhold til direktivet og lovforslaget.

Kl. 13.25

Det er lidt ærgerligt, at det har haft den dominerende effekt, men jeg er godt tilfreds med, at vi nu i stor enighed kan nå frem til at trykke på de rigtige knapper.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Hr. Poul Qvist Jørgensen siger: trykke på de rigtige knapper. Vi har jo sagt, at det var en klar fejl ved andenbehandlingen, at vi stemte, som vi gjorde til et ændringsforslag. Det fik vi så mulighed for at rette op på her ved tredjebehandlingen. Jeg ved ikke helt, om det skyldtes samme fejl, eller om det skyldes, at hr. Poul Qvist Jørgensen mener at være blevet klogere siden andenbehandlingen, at Socialdemokratiet så stemte anderledes. Men det er da brandærgeligt.

Jeg vil gerne foreholde hr. Poul Qvist Jørgensen præcis samme problemstilling, som jeg foreholdt ministeren, og som jeg ikke mener, at ministeren forholdt sig til, nemlig den situation, der opstår, hvis der kommer en sag ved EF-Domstolen mod den danske stat, som følge af at man begrænser konkurrencen. Det handler jo ikke bare om, hvorvidt det er én virksomhed eller det er mange. Det er jo for så vidt ligegyldigt.

Jeg troede, at ideen med at få parallelimport lige præcis på sigt var at få konkurrencen til at virke så godt, at priserne blev lavere til gavn for forbrugerne. Men hele det principielle spørgsmål, som parallelimport er udtryk for i forhold til konkurrencen, er åbenbart bare blevet til en flue i suppen. Det kan jeg forstå på ministeren, men især på hr. Poul Qvist Jørgensens sidste indlæg.

Spørgsmålet er simpelt hen: Kan hr. Poul Qvist Jørgensen forstå, at det kan være meget vanskeligt at forholde sig til, at en borger kan rejse en sag ved EF-Domstolen, kan få den danske stat som modstander i en situation, hvor et flertal i Folketinget ytrer en holdningsmæssig støtte til den sag, borgeren anlægger?

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg vil blot pointere her fra talerstolen, at Dansk Folkeparti ikke på noget tidspunkt har klandret udvalgsarbejdet. Tværtimod, vi har fået svar på alle de spørgsmål, vi har stillet. Det har været omhyggeligt, men det er jo ikke ensbetydende med, at man dermed kan sige, at det ikke har været et meget komplekst lovforslag, vi har med at gøre.

Det vil måske være lidt indiskret, men nu tillader jeg mig alligevel at sige det, når man så skråsikkert kan sige, at man stemmer for det her lovforslag, for det skulle bare være helt i orden efter udvalgsbehandlingen. Vi siger trods alt i Dansk Folkeparti, at vi mener, der er så mange usikkerhedsmomenter i det, at vi ikke vil stemme for det, også fordi det har en alt for bred virkning på længere sigt. Det er vores fulde overbevisning. Så nu spørger jeg bare i al stilfærdighed hr. Poul Qvist Jørgensen, om hr. Poul Qvist Jørgensen er helt overbevist om, at dette lovforslag ikke vil få negative konsekvenser på længere sigt.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Hvis det nu var sådan, at hr. Thulesen Dahl havde hørt rigtig godt efter i første omgang, så ville hr. Thulesen Dahl også have hørt Socialdemokratiets motivering for, at vi stemte et ved andenbehandlingen og noget andet her ved tredjebehandlingen i forhold til Enhedslistens forslag. Men jeg skal gerne gentage det. Der går ikke nogen splinter af mig af den grund.

Jeg forledte mit parti til at stemme forkert ved andenbehandlingen. Det har jeg stået og sagt, og så skal vi vel ikke jukke mere rundt i det. Så skulle vi i hvert fald have hygget os betydelig mere med hr. Thulesen Dahls partis fejlfestemning ved både lovforslag nr. L 18 og også her ved lovforslag nr. L 19.

Så skal jeg videre sige til hr. Thulesen Dahl, og det kommer så også til at gælde dele af det, som fru Louise Frevert siger: Det kan ikke nytte noget at blive ved med at fremføre hypotetiske spørgsmål, som vi skal forholde os til kl. 12. Nu tager vi stilling – voksent og modigt og modent og alt det der – og med fuld respekt for, at vi stemmer forskelligt. Det er da godt, at vi gør det. Det er vel derfor, vi har et demokrati. Men lad være med at hænge os op på hypotetiske spørgsmål udtænkt i et eller andet studerekammer eller på et eller andet institut, eller hvor det nu måtte være udtænkt, fremsat kl. 12 minutter over 12, som jeg tidligere har nævnt.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Mit såkaldt hypotetiske spørgsmål er ikke udtænkt i et studerekammer, men tværtimod af født af hr. Poul Qvist Jørgensens indlæg. Derfor synes jeg, det er underligt, at man ikke bare kan få et svar, få et ja eller et nej.

kl. 13.30

Jeg prøver én gang til: Det eneste, Dansk Folkeparti gerne vil vide, er, om Socialdemokraternes ordfører er sikker på, at dette lovforslag ikke får de negative konsekvenser, som Dansk Folkeparti har fremført nu her i den sidste time fra talerstolen.

Vi vil bare gerne være sikre. Vi vil bare gerne være sikre på, at når man stemmer for et lovforslag, så er man fuldstændig skrāsikker på, at det er det rigtige for borgerne. Det mener vi.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Første del af hr. Poul Qvist Jørgensens svar til mig anerkender jeg naturligvis i forhold til afstemningen. Så har jeg fået det repeteret. Tak for det.

Hvad den anden del angår, fik jeg til gengæld overhovedet ikke noget forsøg på et svar. Jeg har heller ikke fået det fra kulturministeren. Og når nu partierne er enige om at stemme for det her forslag, så er det nok ret sandsynligt, at der kommer en sag ved EF-Domstolen om denne her lovgivning, når det drejer sig om det, hr. Poul Qvist Jørgensen kalder en flue i suppen, fordi det for andre ikke bare er en flue i suppen, men betyder lidt mere.

Så får vi den paradoksale situation, at der vil køre en sag ved EF-Domstolen mod den danske stats implementering af et direktiv, som et flertal her i Folketinget på det område, sagen kommer til at vedrøre, er enig med sagsøgerne i, men hvor staten så skal agitere ved domstolen til fordel for Kommissionens fortolkning af direktivet. Det er jo det, der er absurd.

Jeg kan måske også spørge hr. Poul Qvist Jørgensen på en anden måde: Hvordan mener Socialdemokratiet, at den danske stat skal agere i den situation? Skal den danske stat være stiltfærdig, eller skal den danske stat mobilisere al sin juridiske kunnen for at gennemtrumfe Kommissionens fortolkning af direktivet og den, som ministeriet umiddelbart har? Eller skal man forsøge at køre den sag og forfægte det synspunkt, som et flertal her i Folketinget, som er demokratiets vogtere eller talsmænd her i Danmark, havde jeg regnet med, står inde for.

(Kort bemærkning).

Poul Qvist Jørgensen (S):

Noget bliver gentagelser, det skulle egentlig være overflødig. Jeg synes stadig væk, hr. Thulesen Dahl stiller hypotetiske spørgsmål om, hvordan vi vil forholde os, hvis det kunne tænkes, at en eller anden havde lyst til at rejse en sag, og hvad vil vi banke ind af ressourcer i det. Det kan der da ikke svares på.

Vi vedtager en lovgivning. Vi implementerer infosoc-direktivet, og kommer der noget dårligt ud af det, jamen så må vi jo se at få det løst, sådan som det danske Folketing gang på gang i andre sager har løst noget, når der har vist sig et problem. Det er jeg helt rolig ved.

Når så fru Louise Frevert bliver ved med at spørge omkring det med Dansk Folkepartis æn-

dringsforslag, så mener vi faktisk, sådan som jeg allerede har sagt både i udvalget og her fra denne talerstol, at i det væsentligste er Dansk Folkepartis betænkeligheder, spørgsmål, forslag blevet tilgodeset gennem udvalgets flertalsformuleringer.

Til gengæld har vi også den opfattelse, at visse af Dansk Folkepartis formuleringer i ændringsforslagene er for kategoriske – man kunne sige for enøjede, hvis man kan tage det positivt – i forhold til at komme helt igennem med det her. Derfor denne tagen afstand fra Dansk Folkepartis synspunkter.

Vi mener faktisk, at Dansk Folkeparti i en ganske ekstrem grad har fået tilgodeset deres betænkeligheder dels selvfølgelig, naturligvis, gennem alle de spørgsmål og besvarelser, der er kommet, foretræde osv., osv., men også i selve formuleringen, også gennem de bidrag, vi har været med til at sikre er optrykt i betænkningen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Kristian Thulesen Dahl for tredje og sidste gang.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg får øjensynlig ikke noget svar på mit spørgsmål. Det vil hr. Poul Qvist Jørgensen ikke forholde sig til, og det kan jeg for så vidt egentlig også godt forstå, for det er jo en absurd situation at stå i. Men jeg må bare sige, at når hr. Poul Qvist Jørgensen siger, at han ikke vil tage stilling til en sag, som er hypotetisk, så er det ikke hypotese, jeg snakker om. Jeg snakker om noget, der meget vel kan blive meget realistisk.

En anden ting er, at når hr. Poul Qvist Jørgensen siger, at vi jo her i Folketinget håndterer det, hvis det bliver et problem, så er det et problem. Der er faktisk nogle, der står med det her og nu, hvis den her lovgivning går igennem, som den nu ligger efter behandlingen af ændringsforslagene. Men hr. Poul Qvist Jørgensen er jo åbenbart så fuldstændig ligeglad med, hvad der sker uden for murene, at hr. Poul Qvist Jørgensen karakteriserer det, som folk står med som et problem her og nu, som noget, der, hvis det viser sig at være et problem, jo så er noget, Folketinget vil løse.

Men vi har jo fundet ud af nu, at flertallet ikke mener, at det vil forfægte den måde, det overhovedet kan løses på, så derfor kan det jo ikke løses med den fortolkning af direktivet,

flertallet lægger ind, og af den måde, man vil agere over for EF-Domstolen på. Så vi kan bare se i øjnene, at der sandsynligvis kommer en sag, hvor den danske stat altså står på EU's side imod et flertals ønske her i Folketinget. Det er en tankevækkende situation, men sådan er EU-juraen så desværre åbenbart efter flertallets opfattelse.

Kl. 13.35

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Louise Frevert for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Louise Frevert (DF):

Jeg må lige have én ting på det rene. Vi er altså forbi det med ændringsforslagene nu. Det var ikke det, jeg spurgte hr. Poul Qvist Jørgensen om. Ændringsforslagene har vi ligesom fået klarlagt, det løb er desværre kørt. Det, vi skal beslutte nu, er L 19 som helhed, og det var faktisk det; mit spørgsmål gik på: om Socialdemokraternes ordfører på området egentlig kunne tilkendegive heroppe fra talerstolen, at ordføreren ikke mener, at dette lovforslag får negative konsekvenser for brugerne og borgerne. Det var faktisk det, det gik på.

For jeg vil nok sige, at der selvfølgelig har været et strålende udredningsarbejde fra ministeriets side, men det er da kun, fordi der også er blevet spurgt om en hel masse ting. Jeg vil da medgive hr. Poul Qvist Jørgensen, at Dansk Folkeparti har fået en halv indrømmelse på nogle områder.

Vi har da også spurgt ind til tingene, og det har jeg ikke benægtet på noget tidspunkt. Jeg ved også godt, at man ikke kan få det hele. Men det eneste, jeg appellerer til, er sund fornuft, for jeg tror ikke, at det her lovforslag vil være godt for brugere og borgere.

Det er da også derfor, man har sat den der revisionsklausul ind på 3 år. Det er jo fuldstændig hul i hovedet, men jeg vil godt have at vide, om den kan have negative konsekvenser for borgerne, når L 19 bliver vedtaget.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Poul Qvist Jørgensen. ... Næ: Han vil ikke sige noget. Så er det fru Louise Frevert som ordfører.

Louise Frevert (DF):

Ja, så må jeg så fortsætte, hvor jeg slap.

Ministeren har i et notat prøvet at skelne mellem kopispærringer og adgangsspærringer. Det hænger bare overhovedet ikke sammen teknisk.

På åbne systemer som pc'er er der et program, der omgår adgangsspærringen, og som også kan bruges til at kopiere værker. Det her svarer til, at hvis jeg producerer et brækjern, og 50 pct. af alle mine brækjern så bruges til indbrud, skal jeg så straffes? Eller skal det være 90 pct. eller 99 pct.? Eller skal jeg afhøres, indtil jeg tilstår, at jeg producerer det, for at tyvene kan bruge det til at begå indbrud?

Dette lovforslag vil give de store medieselskaber kontrol ikke bare over det, de producerer, men over hele den måde, vi bruger informationerne på.

Hvorfor skal det f.eks. være ulovligt selv at lave en dvd-afspiller? Én ting er, at vi accepterer, at et konsortium af multinationale selskaber bruger standarden for digitale film til at kontrollere markedet af både film og afspillere. Men nu vedtager vi en lov, der forbyder folk at prøve at undgå kontrollen. Hvis lovforslaget bliver vedtaget, skal vi fortælle vores børn – og jeg skal fortælle min egen datter – at den musik, de selv har købt, må de ikke længere spille på deres MP3-man, minidiskafspiller, MP3-jukeboks eller mobiltelefon. Måske kan de få lov at købe den samme musik en gang til eller to gange til, afhængig af hvem der udgiver den, og hvordan de ønsker at spille den.

Tror vi virkelig på, at en generation, der allerede anser cd-mediet for forældet, vil respektere det, eller bliver resultatet, at vi lærer vores børn, at nogle love kan ignoreres? Det er jo ganske horribelt.

Men det handler altså ikke kun om kopiering af musik og film. Hvis forslaget vedtages, er det ikke sikkert, at vi i fremtiden kan optage tv-programmer. Rettighedshaverne vil muligvis, eventuelt mod ekstra betaling, give os lov til det, men der bliver ikke tale om videooptagere, som vi har det i dag.

Vi får kun lov til at gemme udsendelser på vores egen optager. Det vil sige, at når man er til middag hos vennerne og pludselig kommer i tanker om, at éns yndlingsserie, éns yndlingsprogram er i tv, så kan man ikke mere optage det. Hvis man flytter fra sin kæreste, bliver det vigtigt, hvem der får videooptageren, for alle de programmer, man har optaget, er jo bundet til den. Det her er ikke science fiction, det er ikke et skrækscenarium. Microsoft har allerede en så-

dan videooptager på markedet. Den er faktisk allerede på markedet i USA.

Endnu vigtigere end tv er strømmen af informationer i samfundet, og dette lovforslag får også konsekvenser for tekstdokumenter, hjemmesider og e-mail. Det har Dansk Folkeparti faktisk spurgt meget indgående til, og jeg er sikker på, at i sidste ende får vi ret – måske oven i købet inden for 3 år.

Kl. 13.40

Bill Gates, Microsoft, udtalte om digital rettighedshåndhævelse til Newsweek for to måneder siden: Det er sjovt. Vi begyndte dette med at tænke på musik, men så indså vi, at e-mail og dokumenter var meget mere interessante områder.

Nu må jeg nok sige, at jeg synes, denne her udtalelse faktisk taler lidt for sig selv, og derfor glæder jeg mig sandelig også til at få oplyst fra ministeriets side, hvilken kommentar ministeren har til den artikel, jeg har givet ministeren.

Det kan da heller ikke passe, at vi i Grundtvigs fædreland vil bestemme, hvad almindelige mennesker vil studere. At vi vil give statsautoriserede forskningsinstitutioner monopol på at forske i de teknologier, som danskerne allerede bruger hver eneste dag.

Jeg kan godt forstå, at professor Jul fra Datalogisk Institut er bekymret over sin forskningsfrihed. Først kriminaliseres en række handlinger, så indføres der en specifik undtagelse fra forskning i kryptering. Ministeren mener godt nok, at begrebet kryptering – og nu er det her vigtigt – skal forstås bredere, end det forstås blandt fagfolk som professorer i datalogi. Men hvorfor tillader man ikke bare forskning? Det kan jeg ikke forstå. Hvad er det for en forskning, som lige pludselig ikke er blevet tilladt? Det vil jeg meget gerne også have et svar på heroppe fra talerstolen.

Forslaget betyder også – det har vi været inde på tidligere, men det vil jeg ikke undlade at kommentere en gang til – at det vil blive forbudt at parallelimportere digitale værker og ikke bare bøger, som hr. Kristian Thulesen Dahl har fremført heroppefra. Det vil mindske konkurrencen og dermed betyde højere priser og mindre udvalg i danske butikker. Nogle forbrugere vil nok i stedet bestille varer direkte fra USA, men det vil være døden for de butikker, der lever af at sælge sjældne værker, som ofte kun kan skaffes ved parallelimporten.

Jeg spørger bare igen i al stilfærdighed: Hvorfor må en specialboghandel ikke importere bøger?

ger fra f.eks. Vietnam, Indien eller Brasilien uden at indgå en aftale med rettighedshaver, hvilket kan være tidskrævende og besværligt, selv om denne ikke har indvendinger imod salget? Hvis det her betyder, at vi fremover kun kan købe mainstream-litteratur, musik og film fra ikke-EU-lande, er det da et kulturelt tilbageskridt af enorme dimensioner.

Her på falderebet vil jeg heller ikke undgå at komme ind på, at vi er meget kede af i Dansk Folkeparti, at man ikke har tilgodeset artisterne i denne her ophavsretslov. Jeg har også spurgt til det i udvalgsarbejdet, men man mener ikke, at man behøver at tilgode dem. Men når man stemmer nej til det her forslag, så stemmer man altså også nej til, at en kategori af kunstnere, som faktisk har brug for at have en ophavsret, ikke bliver tilgodeset her i Danmark. Og det synes vi også i Dansk Folkeparti er yderst beklageligt.

Jeg vil gerne til slut sige, at der stadig væk er tid til, meget apropos det udtryk, som Socialdemokraternes ordfører, hr. Poul Qvist Jørgensen, brugte, at trykke på de rigtige knapper. Jeg vil bare appellere til, at man trykker én gang rigtigt på den rigtige knap.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 79 stemmer (V, S, KF, RV og KRF) mod 17 (DF og EL); 11 (SF) stemte hverken for eller imod.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

14) Tredje behandling af lovforslag nr. L 59: Forslag til lov om ændring af lov om biblioteksafgift. (Ændrede beløbsgrænser m.v.).

Af kulturministeren (Brian Mikkelsen). (Fremsat 6/11 2002. Første behandling 15/11 2002. Betænkning 20/11 2002. Anden behandling 28/11 2002).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg er naturligvis, høje formand, opmærksom på, at der ikke er stillet ændringsforslag, så forslaget kunne jo bare gå igennem, og det burde det også, og det gør det også.

Men hvis blot halvdelen af dagbladet Politikens beskrivelse i går om, hvorledes kompensationsbeløbet for det store bogrøveri i 2002 er blevet fordelt – og jeg tror egentlig, at det nu måske var ret hensigtsmæssigt, om ministeren hørte efter – så er der anledning til at konstatere en endnu større tilfredshed med det forlig, der danner baggrund for, at vi om lidt kan vedtage den nye lov om biblioteksafgift.

Kl. 13.45

Jeg vil understrege, at det i 2002 ser ud til, at nogle forfattere, der ikke opfyldte kriterier for tildeling af biblioteksafgift, hverken for 2001, 2002 eller 2003, formentlig da, har modtaget deres fortjente beløb – jeg har forstået, at en enkelt af dem vist er helt nede på 88 kr. i beregnet biblioteksafgiftsbeløb – men får i år 5.000 kr. Dette sker, fordi der blev indført nogle panikregler. Uden at være for grov kan det siges, at de pågældende uden at opfylde ét eneste kriterium får forærende 5.000 kr., der er taget fra kulturen.

Vi sagde, da ministeren foretog sin razzia i foråret på biblioteksafgiftsrådet, at nu var ministeren i færd med at fodre kulturens hund med dens egen hale. Ingen kunne på daværende tidspunkt vide, hvor meget ret vi havde. Nu må ministeren i et samråd efter jul forklare sig, og det bliver svært, tror jeg. Jeg vil tro, det bliver umuligt.

Desto mere glædeligt er det, at vi om lidt kan vedtage en ny og mere anstændig lov om biblioteksafgift, en lov, der er noget mere fremtidsikkert og ikke præget af så meget hul i isen-aktion. Det kan de ældste af os jo huske hvad betyder. Det var noget, som hr. Schlüter i sin tid måtte afskaffe lynhurtigt igen, før isen var smeltet. Og der er altså lavet sådan en hul i isen-aktion som ministeren og regeringens hovsabesparelser, af menigmand kaldet det store bogrøveri, for 2002. Beklageligvis lykkedes det ikke, som det også fremgår af betænkningen, helt at undgå en fortsættelse af røveriet i 2003.